

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Ierni 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Cestiunea naționalităților.

I.

* Unul dintre concetățenii nostri români a expus într'un articol publicat în coloanele ziarului „*Arad és Vidéke*” din Arad cuvintele, pentru care noi românii nu sîntem și nici nu putem să fim mulțumiți cu pozițiunea ce ni-s'a creat în statul ungar, și i-s'a făcut onoarea, că dl *Max. Falk* el însuși i-a răspuns într'un articol publicat în coloanele aceluiași ziar.

Răspunsul dat de dl Falk nu cuprinde în adevăr nimic nou pentru cei ce sînt orientați asupra politicii noastre interne; dl Falk e însă unul dintre cei mai autorizați interpretatori ai vederilor actualului nostru guvern, și e important să știm, cum crede dl Falk de cuviință a se pronunța în fața actualiei situațiuni asupra cestiunii naționalităților.

Punctul de plecare al argumentării dlui Falk e cea mai desăvîrșită independență a statului ungar, adică un lucru, care în adevăr nu există și nici n'a existat în cursul celor din urmă trei sute șeszeci și patru de ani, decât timp de câteva luni de zile, căt a fost Ludovic Kossuth guvernator.

„Ungaria”, — dice dl Falk, — „e un întreg organic unitar și ca atare are toate atribuțiile suveranității de stat. Din cauze politice, în anumite condițiuni, deocamdată și cîtă vreme stau aceste condițiuni poate, — ceea-ce a făcut în pactul dela 1867, — se renunțe din propria sa hotărîre la o parte din aceste atribuțiuni. . .”

Recunoaște dar' și domnul Falk, că în adevăr statul ungar a renunțat la o parte din suveranitatea sa, deci că el nu e cu desăvîrșire independent.

Cu toate aceste d-sa trage din suveranitatea statului ungar concluziunea, că statul acesta e maghiar. Căci deși el e constituit de mai multe popoare deosebite, cel mai mare, cel mai bogat, cel mai cult din aceste popoare e cel maghiar, care a întemeiat statul și a păstrat tradițiunile lui.

E deci lucru de sine înțeles, că dacă statul e maghiar, și limba lui oficială are să fie cea maghiară; ear' dacă limba maghiară e limba statului, ori-șicare cetățean e interesat să cunoască limba aceasta, pentru-că numai astfel

poate să se înțeleagă cu direcțorii țerii și să ocupe funcțiuni publice.

Acesta e resonamentul, prin care domnul Falk ajunge la concluziunea, că măsurile luate de guvernul ungar pentru propagarea limbii Maghiare și pentru impunerea ei sînt acte de binefacere pentru aceia dintre cetățenii regatului ungar, care nu sînt maghiari și n'au avut parte să învețe limba maghiară în casa părinților sei.

„Eu cred”, — încheie dl Max. Falk, — „că mi-am desăvîrșit vederile liniștit și cu cea mai sinceră bunăvoință, — din care va vedea poate și onorabilul autor al articolului, că noi ținem seamă de silințele legitime ale naționalităților și nu considerăm deloc pe susțitorii lor drept „dușmani ai patriei” ori drept „agitatori”. Agitator, da, e acela, care vrea să-i facă pe concetățenii lui conaționali să creadă, că acele cereri legitime nu se pot împlini în cadrul constituțiunii și al legilor statului maghiar, — care ia vederile multumii cu utopii nerealisabile și-i prezintă drept o datorie cătră propria sa naționalitate a nu promova silințele îndreptate spre buna stare a statului maghiar, ci a pune în calea lor greutăți pe cât se poate de mari, și acela, care atunci, cînd apărăm interesele statului maghiar contra unor asemenea uneltiri cu toate mijloacele legale ce ne stau la dispozițiune, îi pune pe aceia, care sînt loviți de greutatea legii, ca pe niste martiri naționali pe pedestalul gloriei. Ca în viitor să nu mai avem nevoie de asemenea apărare, aceasta atîrnă în cea mai mare parte dela acei *bărbați cu vață*, care, ca stimabilul autor al articolului, sînt, ce-i drept, cu alipire neclintită cătră neamul lor, dar' se simt și se mărturisesc cu toate aceste cu trup cu suflet aderenți ai statului maghiar. Dacă această vor reuși să înduplece pe majoritatea conaționalilor sei la asemenea simțăminte; aceasta va face cu puțință, ca factorii ce dau directiva în conducerea statului maghiar, atît guvernul, cît și legislativa, să împlinească chiar și preste marginile datoriei stricte cu cea mai mare grabire cererile legitime ale naționalității aceleia”. —

Domnul Falk recunoaște dar', că naționalitățile au cereri legitime, care nu sînt împlinite, și stăruie, ca „*bărbații cu vață*” ai naționalităților să propage între conaționali lor simțămintele de alipire cătră statul maghiar, căci împlinirea acelor cereri legitime nu va fi cu puțință, decât după-ce majoritatea se va fi pătruns de acele simțăminte.

E evident, că dl Falk ar voi ca efectul să-i premeargă cauzei, ceea-ce nu e în lumea aceasta cu puțință.

Simțămintele de alipire cătră statul maghiar sînt urmarea firească a unei conduceri în viața acestui stat: le au cei-ce se simt bine în statul maghiar, dar' nu pot să le aibă cei-ce se simt rău de tot în el. Atunci deci, cînd

recunoaște, că abia de aici înainte au să se propage „*oameni cu vață*” simțămintele de alipire cătră statul maghiar, dl Falk mărturisesc, că până acum statul acesta a fost rău condus.

Dar' dl Falk scie prea bine ce voesc și nu numai din întemplantare i-s'a scris articolul.

Vorbind în încheierea articolului despre „*agitatori*” și „*dușmani ai patriei*”, d-sa arată în cuvinte destul de lămurite asupra domnului general Traian Doda și asupra celor-ce stau credincioși sub steagul purtat de dînsul.

Eară vorbind de „*bărbații cu vață*”, care abia de aici înainte au să-și câștige majoritatea, arată asupra aceluia dintre concetățenii nostri români, care „se simt și se mărturisesc cu trup cu suflet aderenți ai statului maghiar”, — așa cum îl înțelege dl Falk.

Cetățenii români ai regatului ungar au să-și tragă seamă: ori cu unii, ori cu alții; la mijloc nu se mai poate. Căci dl Max. Falk va fi avînd cuvinte de a pune chiar acum astfel cestiunea.

Cel mai nou „material bun”. Scirea despre plecarea din țară a dlui Ioan Slavici a produs cea mai bună impresiune în cercurile maghiare din Cluj și în ale „noilor Români” din Sibiu.

În Sibiu, — dic guvernamentalii dela „*Közlöny*”, — s'au produs împărechieri între factorii principali ai partidului național. Pricinitorul a fost Ioan Slavici, redactorul importat din București pentru „*Tribuna*”.

S'a pus apoi la mijloc Partenie Cosma, directorul institutului de bani național românesc „*Albina*” și pozițiunea lui Slavici a devenit imposibilă. — A fost silit să se despartă de „*Tribuna*”, prin care a făcut cunoscință cu curțile noastre de jurăți. Slavici s'a întors acum ear' la București și a primit acolo o modestă pozițiune de supraveghietor la asilul „*Elena Doamna*”.

E deci meritul dlui Partenie Cosma, că fostul director al „*Tribunei*” s'a întors, în sfîrșit, de unde a fost „importat”. — Nu mai încapă nici o îndoială, că tot grație intervenirii generoase a dlui Partenie Cosma a primit dl Slavici și „modesta” pozițiune de supraveghietor.

Mai deslușit ni-o spun aceasta „prieteni” dela „*Magyarság*” ai „noilor Români”.

În Sibiu, e, precum se scie, cuibul de căpetenie al naționalistilor români. Acolo își are între altele reședința ciutului „comitet”, care conduce în Ardeal politica românească și care în ajunul alegerilor dă de obicei pronunțăminte. Acolo e institutul de bani „*Albina*”, care deasemenea e factor puternic, care ține de chică 10—14 institute de bani românești din Ardeal. Acolo au întemeiat institutul tipografic, care publică „*Tribuna*”. Ioan Slavici, redactorul importat dela București, a împărechiat pe toți acești factori, ear' rezultatul a fost, că Partenie Cosma, directorul „*Albinei*”, a spulberat domnierea micilor sfinți, a curmat-o. Astfel Slavici a fost silit să se întoarcă la București și să ocupe acolo „modesta” pozițiune de priveghietor la

asilul „*Elena Doamna*”. — Românimea din Ardeal a scăpat deci de un cărcotaș, pe care „*Telegraful Român*” din București îl salută cu afecțiune.

Cetitorii nostri vor fi simțit fără îndoială, că aceste două notițe, deși întrucîtva deosebite, sînt ieșite din aceeași minte. Ear' mintea aceasta nu putea să fie decât a unui Român, care poate să afe — ce s'a scris în coloanele „*Telegrafului Român*” din București, căruia i-s'a detras debitul postal și astfel nu mai poate fi cetit la Cluj.

Noi încredințăm pe Clujeni, că au fost rău de tot informați.

Dl Slavici, care e născut la Világos, unde au capitulat oștirile revoluționarilor la 13 August 1849, era la 1884 profesor de pedagogie și director de studii la „*Asilul Elena Doamna*”, dar' cetățean al monarchiei Austro-Ungaria. În Aprilie 1884, fiind vorba de înființarea unui ziar român independent, d-sa a părăsit pozițiunea, pe care o avea la București, și nu a fost „importat”, ci s'a întors în țara lui, ca să lucreze pentru întemeierea celui ziar român independent. A ostenit, s'a luptat, s'a susținut în cinci procese de presă, a stat un an de zile în temniță, ear' acum, după-ce existența „*Tribunei*” e pe deplin asigurată și adversarii direcțiunii literare reprezentate de noi au fost învinși, d-sa se întoarce ear' acolo, unde nu mai are nevoie să se certe cu toți răii și cu toate capetele seci, ci poate să-și urmeze lucrarea literară în condițiuni mai priincioase ca aici. De doi ani de zile d-sa scrie mereu câte ceva și pentru coloanele „*Tribunei*”, dar' nu mai e nici redactor, nici director al ei; tot astfel și de zici înainte, d-sa ne va ajuta să ținem „*Tribuna*” la nivelul ei de până acum.

Acesta e adevărul.

Vorbele despre intervenirea dlui Partenie Cosma, care ține de chică cele 10—14 bănci naționale, sînt o flecărie.

Domnul Slavici se întoarce ear' la pozițiunea „modestă”, pe care a avut-o mai înainte, fiindcă d-sa însuși crede, că de aici înainte noi nu mai avem trebuință neapărată de prezența d-sale. Și dacă „modestă” e pozițiunea, pe care o reocupă, aceasta dovedește numai, că omul acesta nu e preocupat de sine.

Episcopul săsesc Tentsch în contra obligativității asilelor de copii. Ancheta convocată în privința proiectului de lege despre asilele de copii își continuă consultările. În ședința ei de alaltăieri, superintendentul Dr. Tentsch s'a declarat din nou ca contrar al silei și i-s'a exprimat dorința, ca cercetarea asilelor de copii să se lase la discrețiunea părinților. Educația copiilor mici să se formeze în mod religios în special în serviciul bisericii; aceluiași principiu trebuie să urmeze și asilele de copii.

După-căt am putut afla din raportul ziarului „*Pester Lloyd*” despre decursul acestei ședințe, tocmai în urma scrupulilor episcopului

săsesc, e încă întrebare, dacă ancheta se va pronunța pentru constrîngerea la cercetarea asilelor de copii, în această cercetare se va recomanda numai părinților.

Ceea-ce e ciudat, dar' nu ne surprinde deloc, este împregiurarea, că nici un singur prelat român nu a fost invitat să facă parte din această anchetă.

Pustiirea viilor prin floxeră.

(e) Într'un articol, publicat în „*Tribuna*”, s'a arătat în termeni hotărîți ceea-ce îi așteaptă pe cultivatorii nostri de viță.

Credem de interes a împărtăși astăzi cetitorilor nostri păreri despre această cauză susținute de alții.

În Decembrie a. tr. societatea agricolă săsească a ținut la Moșna adunarea sa generală. Acestei adunări, compusă mai ales din cultivatori de vii, i-a vorbit domnul Foramitti despre primejdiile ce amenință viile noastre prin floxeră. Domnul Foramitti este directorul școlii agricole din Mediaș și un bărbat înzestrat cu multe cunoscințe teoretice și practice.

Discursul dlui Foramitti este foarte interesant și merită a fi aplețiat și în cercuri românești.

Vestea rea, — dice dl Foramitti, — că în Iunie 1889 s'a stabilit prezența floxerei în mai multe vii din Mediaș, a umplut cu spaimă pe fiecare cultivator de viie. Urmările boalei floxera nu le cunoaștem încă din propria intuițiune și experiență, dar' scriile din alte țeri ne spun destul de lămurit, cu ce cauză desperată avem de a face. Cercetări acurate făcute în viile noastre au dovedit, că floxera este și la noi așa de răspîndită, încăt nu mai poate fi vorba de nimicirea ei. Ceea-ce se mai poate face aci este a aplica în modul cel mai riguros măsurile, care sînt menite a împiedca după puțință lăfăirea grabnică a boalei. Astfel se va face posibil a ține încă pentru un timp viile până la un grad oarecare productive.

În prima linie să ne îngrijim, ca floxera să nu fie importată în regiuni încă sănătoase. Importarea insectului mititel, care deabia se poate vedea cu ochiul liber, este posibilă în multe chipuri. Nu numai prin vița însași și prin părți ale ei se poate îndeplini importarea, ci și prin parii de viță, prin toate plantele, care se află în și în giurul viiei, pe care s'ar pute găsi din întemplantă păduchele viței. Și prin hainele omului, prin unelte folosite în vie, prin praful ce s'a pus pe încălțăminte se poate îndeplini importarea. Primejdia importățiunii este deci foarte mare. Răspîndirea floxerei pare a se fi făcut într'adevăr în cele mai multe casuri prin păduchele de viță neapărat. Cer-

*) Veți „*Tribuna*” Nr. 6 dela 10/22 Ianuarie enrent.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

NĂPASTA.

Dramă în două acte.

De I. L. Caragiale.

Doamnei Ana T. Maiorescu.

Actul II.

(Urmare și fine.)

Scena VI.

Anca, Dragomir.

Anca.

Acum ce stai? Trebuie să te gătesci de plecare.

Dragomir.

De plecare. . .

Anca.

Firesce.

Dragomir.

De ce să mai plec?

Anca.

Ca să scapi și tu și să mă scapi și pe mine. Dacă se află, și ești tot aici, și eu am tăcut, se chiamă că amîndoi l'am omorît. . . Eu . . . sînt nevinovată și nu vreau să cadă vina pe mine. Dacă vrei să stai, eu caută să mă duc în sat și să spui tot, tot, tot. . . Dacă pleci, mă fac că găsesc pe Ioan în puț și dau de scire. . . N'ai grije; îți las eu vreme destulă să ajungi departe. . . Tu ești fugarul, tu vinovatul . . . și am scăpat amîndoi. . .

Dragomir.

Vino și tu.

Anca.

Dacă fug și eu, cade vina și pe mine: nu pot asta . . . (sue; după o pauză mare, coborînd la el cu brațele încrucișate) Nu-ți e rușine! Nu i-ai fost milă și păcat de Dumneșeu! . . . Creștin ești tu? . . . Om ești tu? . . . Vine un biet păcătos în casa ta, îți cere o bucată de pîne la masa ta, e obosit și se roagă de adăpost sub acoperemîntul tău, îți spune taina lui și tu, fără fără de lege, pui mîna pe cuțit și spinteci omul! (Dragomir face nise ochi foarte mirați) Cu ce-ți greșise bietul nebun? . . . Ce pedecă îți era el în lumea asta largă, unde e loc pentru toți? (cu toată energia) De ce ai omorît pe Ioan?

Dragomir.

Eu . . . pe Ioan! . . .

Anca.

Pe Ioan.

Dragomir.

Eu . . . am omorît . . . pe Ioan! (rîde febril)

Anca.

Rîdi? Nu tu, da cine? (el se uită la ea lung; ea îi înfruntă căutătura; merge la el și-l apucă de pieptul cămeșii) Asta ce e? Sângele ăsta al cui e? Nu-i sângele lui Ioan? . . .

Dragomir (își încheie repede mînteanul la piept). Fugi de-aici!

Anca.

Nu te încheia, Dragomire: pe cămașe e puțin; în odaie dincolo e mult; uite, aici e

plin. . . Du-te în curte, e stropit preste tot; mergi de scoate o găleată din puț, să vezi apa roșie. . . Tu, uoigășule, tu! O să te guoesci de viu între părăji de sare umezi până va socoti Dumneșeu, că a venit ciasul să te chieime, ca să te judece el mai bine. . .

Dragomir.

Pentru-ce?

Anca.

Pentru-că ai ridicat viața altuia. . .

Dragomir.

A cui?

Anca.

A lui Ioan.

Dragomir (stă un moment și se șterge la ochi).

Femeie! Dacă te-ar întreba cineva pe tine de asta, ce ai spune? . . .

Anca.

Ce am vădut.

Dragomir (ciudat din ce în ce).

Ce?

Anca (simplu).

Că Dragomir a răspuns pe Ioan nu știu de ce? . . .

Dragomir.

Tu?

Anca (ia lampa și o pune la oblon; apoi coboară).

Măcar că tu ai fost rău cu mine, mie tot 'mie milă de tine, Dragomire: am să-ți dau o povață. . . Dacă s'o întempla și n'ai avé noroc să scapi până la urmă, dacă or pune mîna pe tine, nu fi prost și te apuca

să tăgăduiesci, cum faci cu mine, că acolo nu te joci ca aicia: te-or pune la chinuri, vai de viața ta! . . . o să-ți rupă carnea, să-ți smulgă dinții și unghiile, să-ți descheie feasta capului. . . Ascultă-mă pe mine, eu îți vorbesc de binele tău (se uită cu neastîmpăr în fund).

Dragomir.

Care va să dîcă . . .

Anca.

Faci ce-ți spui eu: mărturisesci c'ai ucis pe Ioan și te alegi numai cu pedeapsa, încai scapi de chinuri.

Dragomir (revoltat, bătînd cu pumnul în masă).

Da dacă nu l'am ucis eu?

Anca.

Asta e! Începem ear': ba nu, ba da, ba da, ba nu.

Dragomir (ferbînd).

Lasă-mă! (își vîră capul în mîni, astupându-și urechile)

Scena VII.

Aceași, George.

George (între repede, vede pe Dragomir și vrea să se retragă).

Dragomir!

Anca (sînd la George; foarte repede și șoptit).

Mergi în sat, ia pe primar și ori-căți oameni găsești, spune că te-am trimis eu pentru un omor. . . și vino cu ei. . .

George.

Ce e?

Anca.

Mergi, îți spui. . . o să vezi. . . Vino iute! (Îl mîină afară)

Scena VIII.

Anca, Dragomir.

Anca (vine cu pasul grav la Dragomir, care stă pe scaun cu capul în mîni).

Scoală, Dragomire, c'a sosit ciasul!

Dragomir (se scoală).

Ciasul!

Anca.

Ciasul socoteli. Stăi drept. . . adună-ți mințile, căte le mai ai, și răspunde la ce te-oiu întreba. . . Pentru-ce l'ai omorît?

Dragomir (încet de ciudă până la lacrimi).

Nu! Nu l'am omorît eu! . . . N'ai fost tu aicia? N'ai vădut tu?

Anca.

Nu pe Ioan. . . pe Ioan lasă-l. . . De altcineva îți vorbesc eu acum. . .

Dragomir (pălînd încet).

De cine? . . .

Anca.

Scii de cine, nu te mai prefăce. . . Tu vrei să pleci, tu caută să pleci (el face trist din cap că da; ea aspru) Ei! . . . Nu faci un pas de aicia până nu-i dîci pe nume. . . (fixându-l cu toată puterea) Ți-i odată pe nume!

Dragomir (încet de tot).

Du. . . mi. . . tru!

cețări acurate au dovedit, că păduchele de viță s'a importat la noi în vii sănătoase în multe cazuri prin oameni.

Răspândirea boalei de vițe prin insectul aripat, care este transportat mai ales prin vânt, pare a se întâmpla mai puțin des, ca aceea prin importarea nemijlocită, mai ales în țeara noastră, unde viile nu se găsesc în complexe mari, în care ar putea fi purtat insectul aripat prin vânt în distanțe mari și în direcțiuni diverse. Poziția mai mult izolată a complexelor noastre de vii, care sunt adese-ori întrerupte prin teritorii extinse de arături sau, ceea ce e și mai favorabil, prin păduri, nu favorizează importarea boalei de vițe prin păduchele aripat. Sub asemenea împrejurări ne este nouă dată posibilitatea de a păstra sănătoase viile astorfel de complexe mai mult timp decât alte vii, dacă se împedecă importarea.

Trebuie deci să avem o deosebită îngrijire, ca să nu se importeze din vii infectate în vii sănătoase la nici o întemplieră nici pari, nici viță, cu un cuvânt nimic ce a fost în via infectată; nici oamenii să nu intre într-o vii sănătoasă, dacă vin dela una bolnavă; chiar și unelte, cu care s'a lucrat în viile bolnave, trebuie curățite fundamental, mai bine prin foc, înainte de ce s'ar folosi ele într-o vii sănătoasă.

În acest mod ar succeda poate a fi în unele complexe de vii favorabil situate încă mulți ani sănătoase. Proprietarii diferitelor parcele dintr-un astfel de complex ar trebui să procedă deopotrivă și uniform acurat și riguros nu numai la aplicarea tuturor precauțiunilor necesare, ci și la vizitarea deasă și fundamentală a viilor, ce e foarte necesară. O comisie nu poate nici-o dată duce în îndeplinire o cercetare așa de acurat și de des, precum o pot face aceasta proprietari particulari. Resultatul acestor cercetări trebuie totdeauna publicat în mod conștient, pentru de a se pute aplica după împrejurări măsurile de lipsă. Găsind locuri îmbolnăvite, care în asemenea împrejurări nu pot avea decât o întindere mică, locul îmbolnăvit se poate vindeca prin nimicirea păduchilor. În acest chip proprietarii de vii de lungă Rhin combat de ani cu bun succes floxera; adevărat, că ei sunt și spriginii în mod extraordinar prin o legislație excelentă și prin funcționarii de administrație conștienți.

Dacă prelungea toată aplicarea riguroasă a mijloacelor profilactice s'ar ivi totuși păduchele de viță în vii, trebuie să procedem la aplicarea măsurilor de nimicire, adică la aplicarea carbonului sulfuric, care din toate mijloacele încercate mai sigur omorâ păduchii de vițe. Carbonul sulfuric este un lichid foarte primejdios de foc, ușor volatil și puturos, care la evaporarea lui desvoltă aburi ce au efect otrăvicios pentru animale și plante. Prin tulumbe anume construite pentru acest scop, carbonul sulfuric se stropesce la adâncimi potrivite în pământ, unde volatilizează la moment, penetrează pământul și omorâ păduchii de vițe. Dacă locurile îmbolnăvite au numai o mică întindere, se întrebuințează atât carbon sulfuric cât și numai păduchii ci și vița se se nimicească. Pentru acest caz se recer la patru până la cinci stropituri pentru fiecare metru pătrat 380 până la 400 grame carbon sulfuric. Dacă însă floxera este deja tare răspândită, dacă locurile infectate sunt multe și de o mare întindere, se observă altă procedură. În acest caz nu se folosește mai mult decât 20 până la 25 grame carbon sulfuric pe metru pătrat. Astfel se nimicește o mulțime de păduchi, dar vița nu se atacă în mod

simțitor. Acest tratament trebuie repetat în fiecare an și recere totodată o gunoie foarte puternică. În acest chip se poate fi în o viie, cu toate că este atacată de floxera, mai mulți ani productivă. Metoda este însă cam scumpă nu atât prin carbonul folosit, care costă 15 fl. maja metrică (o majo și jumătate ajunge pentru un juger), ci mai ales din cauza cantității mari de gunoie ce se recere.

N'am putut să apărăm viile noastre de vrășmașul teribil și nu vom sau nu putem tracta locurile îmbolnăvite în viile noastre cu carbon sulfuric, nu ne rămâne, dacă preste tot mai intenționăm a cultiva vițe, decât o singură cale, care s'a urmat în Franța de mulți ani și cu succes corăspunzător.

S'a constatat, că unele soiuri de vițe americane au o astfel de reproducție puternică, încât ele sufer foarte puțin sau nu sufer deloc prin floxera; ele suportă păduchii fără a se prăpădi. Astfel de vițe rezistente se folosesc ca trunchiu, pe care se altoiesc vițele europene. Din strugurii unor vițe americane nealitate încă se poate produce vin. Acest vin însă are un gust neplăcut, așa încât nu se consumă bucurios. Strugurii dela alte soiuri de vițe americane se coc așa de târziu, încât nu se pot folosi nici-decât în părțile noastre la producția nemijlocită a vinului.

Experiența a arătat mai întâi, că lucrul cu nobilitarea viței nu este așa greu, precum s'ar pără, apoi că vițele nobilitate o duc bine și dau produse nu numai mai îmbelșugate, dar și mai bune. Se recomandă deci cu toată stăruința a procura vițe americane și a face răsadnițe. Mai ales comunele noastre ar fi chieimate de a lua inițiativa, dând din mijloace comunale un loc potrivit pentru răsadniță și procurând tot din mijloace comunale primele vițe trebuincioase spre acest scop. Așa o școală de altoit ar împlini și scopul, că fiecare din comună să învețe altoitul vițelor în mod practic. Căci la toată întempliera acolo trebuie să ajungem, ca fiecare proprietar de vii să poată el însuși să-și altoiească fără nici o cheltueală soiurile americane procurate din visteria comunei. Nu se poate trage la îndoială, că țeranii nostri vor ști înveța toate aceste bine și ușor și că vor dispune și de timpul trebuincios, — mai ales dacă proprietățile vor fi comasate, — și în fine, că după ce vor vedea succesul bun al întreprinderii, vor isprăvi o adevărată plăcere acest lucru interesant. Să nu ne închipuim toată treaba de prea anevoioasă, ci să ne apucăm numai decât de lucru. De-oare-ce vița nobilitată pe trunchiuri americane crește cu mult mai repede și mai strânic, ea va trebui plantată mai rar; noile vițe se plantează de regulă într-o distanță de un metru; prin urmare vom avea trebuință de mai puțin vițe ca până acum.

Cine în sfârșit nu va mai voi a planta de nou vii să prăpădită, ceea ce s'ar putea întâmpla mai ales în acel caz, când nici pământul, nici pozițiunea nu vor fi excelente, acela totuși nu va lăsa pământul pustiu, căci acesta se mai poate întrebuința în mod productiv. Dacă pământul nu e bun de nimic, se punem pomi, care se potrivește. Prelungă diferite soiuri cunoscute de pomi atragem aci îndeosebi atențiunea asupra c-astanului nobil, care produce recolte foarte frumoase și un lemn ce valorează cât lemnul de stejar. Dacă nici aceasta nu se poate, se se samene arbori de pădure, anume pini și molitvi.

Am reproduș în întreg cuprinsul acest interesant discurs al domnului Foramitti. Părerile exprimate aci despre floxera și combaterea ei conșună întru toate cu părerile exprimate de noi asupra celui obiect.

Nu putem să nu revenim și cu această ocazie asupra concluziunii, ca cultivatorii nostri de vii să nu stee cu mâinile în sin și să privească în toată liniștea la procesul ce se desvoltă pentru nimicirea viilor lor. E timpul suprem, ca să se producă o mișcare între cultivatorii nostri de vii întru combaterea cu succes a inimicului teribil, care e pe cale a pustii viile.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 1 Februarie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dietei dela 11 l. c. s'a absolvat și bugetul ministerului de agricultură. După discursul final al referentului Emeric Szalay și după observările ministrului Szapary cu privire la propunerea aceluia despre urgarea opririi fabricațiunii de vin artificial, casa a intrat în desbaterea specială a bugetului. Prima discuțiune s'a încins la pozițiunea „pădurile statului”. La pozițiunea despre institutute pentru prășila cailor a vorbit deputatul Geza Almássy, care între altele a pledat pentru înmulțirea succesivă a armăsarilor de prășilă, precum și pentru reorganizarea comisiunilor de prășilă de ai municipale. Benedict Hevessy a înșirat mai multe defecte ale acestui ram de administrație, la ceea ce ministrul a răspuns, că numărul armăsarilor de prășilă corăspunde pe deplin cerințelor. Despre institututele veterinare a vorbit mai pe larg deputatul Francisc Petrich. La pozițiunea „institutute de învățământ agronomic” a propus Alexie Perlaky deosebite mijloace practice pentru instruirea poporului cu privire la cerințele unei agriculturii raționale. Gavril Ugron a interpellat în privința înființării unei școli de agronomie în Kecskemét. Ministrul a pus în perspectivă o reorganizare a școalelor de agronomie, precum și înmulțirea numărului acelor. A promis, că în curând va lua măsuri și pentru înființarea școlii agronomice din Kecskemét. După o polemică între Ștefan Tisza, Alexiu Papp, Isaak și ministrul Szapary cu privire la regularea Someșului, s'a terminat desbaterea asupra bugetului ministerului de agricultură și s'a ridicat ședința pe la 2 oare după amiazi. În ședința de ieri ar fi avut să urmeze desbaterea bugetului ministerului de finace.

Deschiderea parlamentului englez.

Alaltăieri s'a deschis parlamentul englez prin un mesaj de tron. Mesajul constată, că raporturile externe sunt și mai departe amicale. Pasajul privitor la cearta cu Portugalia sună astfel: „Astă-toamnă s'a fost trimis din Mozambique o putere armată sub conducerea unui oficer portugez la un teritoriu, unde s'au fost format colonii englezești și unde trăiau popoare indigene, care erau luate sub scutul Meu.

S'a întâmpat o ciocnire sângeroasă și s'a comis fapte, care sunt incompatibile cu stina ce trebuie să se dea drapelului englez. Guvernul portugez a promis însă la recercarea Mea, că își va retrage trupele de pe teritoriul din cestiune.”

Regina își exprimă mai departe speranța, că consultările conferenței în contra selavagiului vor promova suprimarea negoțului cu sclavi, face numai decât amintire de încheierea convenției comerciale anglo-egiptene și de convenția provisoră cu Bulgaria pentru regularea cestiunilor fiscale urgente și apoi anunță proiectul despre convenția cu Samoa, precum și proiectul despre tratatul de extradare încheiat cu Statele Unite ale Americiei-de-Nord.

Regina constată îmbunătățirea continuă a stărilor din Irlanda și scadea crimelor agrare de acolo, prin ceea ce s'ar face cu puțină o restingere în ce privește aplicarea legilor de acolo. Mesajul anunță proiecte pentru ușurarea cumpărării de moși din partea arăndașilor și pentru acordarea unei administrații locale pe seama Irlandei, întocmai cum există ea astăzi și în Marea-Britanie.

Conjurațiunea din Sofia.

Nu mai încapă îndoială, că Rusia e amestecată în afacerea majorului Pania. Aceasta se știe, și nu fără oarecare succes, a o dovedi „P. Lloyd” în ediția de seară a numărului seu dela 11 Februarie n. prin reproducerea unor pasage dintr-o corăspundență, pe care a primit-o din Odessa diarul rusofil „Daily News”. Eată ce se scria în acea corăspundență încă înainte de arestarea lui Pania: „Dacă se poate da creșterea asigurărilor emisarilor panslavisti din Balcani și refugiaților bulgari, care trăiesc aici ca pensionari ai comitetului slav, — în Bulgaria amenință a se face un fel de pronunțament militar. Importanța acestei asigurări e probabil aceea, că emisarii panslavisti din Balcani, după ce nu li-a succes a-și ajunge scopurile în Bulgaria prin membri de ai guvernului ori prin opoziție, își dau acum totă silința, de a corupe milita.”

Atâtă e destul, ca să se știe, că aceste cercuri sunt amestecate și ele în conjurațiunea din Sofia.

Ludovic Mocsary despre administrațiunea de stat.

(Urmare.)

La tot cazul până acolo a mers domnul comite-suprem, că a pus în perspectivă premii din partea statului pentru primirea și răspândirea maghiarismului și prin aceasta recunoaște deosebite de limbă și naționalitate, ori-și-cât s'ar jura, că va măsura cu măsură egală pentru toți. Și aceasta este un stadiu pe aceeași cale, pe care are să urmeze aplicarea celorlalte mijloace energice, prin care se va face presiune în interesul maghiarismului. Și-a dat contele Iosif Zichy seama, că nu se va înspăimânta nici de aceste? S'a lămurit asupra înțelesului declarațiunii sale, că voese să promoveze pe cale oficială lăpărea limbii statului?

Dragomir.

Anco, eu plec... să mă ierți!

Anca.

Să te ierți! D'aia te-am răbdat eu lungă mine, d'aia am umblat eu atâta vreme să te aduc aici, ca să te ierți? (rîde. Se aude pași și glasuri afară.)

Dragomir.

Taci!... Anco, vine cineva...

Anca.

Da, vine George cu oameni... vin să te ridice, că ai omorât pe Ioan.

Dragomir.

Pe Ioan!... (isbucind) Tu m'ai vîndut... cu George...

Anca.

D'apoi cine?

Dragomir (îngrozit, căutând în toate părțile). Femeie! vreau să scap... Nu vreau să pună mîna pe mine!... Mi-e frică!... vreau să scap!

Anca.

Nu se mai poate! (se aude glasul lui George)

George (de afară).

Haide toți!

Dragomir (răcnind).

A! (întreacă pe Anca și se precipită la ea să o strîngă de gît)

Anca (împănș și fugind spre ușă).

Săriți, fiare! (ușa se deschide; George și alți oameni năvălesc înăuntru) mă omorâ și pe mine!

Nu mă îndoiesc, că se va convinge, îndată ce va lua în considerare consecuențele extreme ale administrațiunii, că pe calea aceasta administrațiunea bună este imposibilă, că administrațiunea numai atunci poate fi bună, eând acela este scopul urmărit, ca să fie bună, ear' nu alte scopuri laterale, fie cele cât de importante, fie cât de sublim. Administrațiunea este scop pentru sine și nu trebuie abătută de nici o considerațiune dela scopul ei propriu. Însă contele Zichy se pare că pricepe lucrul într-o formă cu acea parte considerabilă a publicului, care nici o cunoștință n'are despre raporturile practice ale administrațiunii, dar' contribuie în mod covârșitor la alcătuirea opiniei publice. Această parte a publicului își închipuiesc lăpărea maghiarismului prin mijloace administrative așa, că nu trebuie altceva, decât a se trimite o armată de funcționari de stat în ținuturile locuite de nemaghiari, apoi merge lucrul de sine. Însă aceasta nu merge ca la o vînatore cu gonaci, ca să sloboim o haită de căpăi și o ceată de gonaci, și să împușcăm apoi tot vînatul, sau ca la irigarea unei lunci, unde nu trebuie altceva, decât să ridicăm un stavilar.

Relativ la cestiunea naționalităților în general nu găsim în declarațiunile contelui Zichy altceva, decât obicinuitele expectorațiuni ale șovinismului. Vorbesce cu căldură despre popor, „cel mai mare tesaur al patriei, — așa dîce, — este poporul, acel scump popor care, vorbească ori-ce limbă, este copilul iubit al șempei noastre patrii”. În interesul acestui popor voese să-și desvolte activitatea „neconoscînd deosebire de religione și limbă”. Dar' ce voese să dea acestui popor atât de stimat și iubit de dînsul? Ne spune: „Este destul de tare Ungaria, ca cu adevărat patriotism să permită cetățenilor sei să se roage în ori-ce limbă la D-zeu și să permită naționalităților a-și resolve în ori-care limbă afacerile casnice”. Atăta, dîce, e foarte puțin, și dacă luăm cuvintele contelui Zichy pe virful oului, apoi Ungaria exerciază mariniua, care se cuvine celor tari, când permite rezolvarea agendelor casnice în ori-care limbă. În materie de mariniua însă nu prea s'ar eșofa generoasa națiune numai cu atîta, mai ales că ar fi foarte greu a opri așa ceva. Dar' eu cred, că Ungaria nu este atât de tare, ca să șlească naționalitățile și să rezolve numai afacerile casnice în limba proprie, ear' aceste sub nici o condițiune nu se vor mulțumi numai cu atîta. Legea naționalităților din 1868 nu a contemplat astfel existența, pe care o pot continua naționalitățile în Ungaria; și dacă și contele Zichy nutrește idealul, că aici întreagă viața publică și toată administrația publică are să fie exclusiv numai maghiară, că aici cultura exclusiv numai în limba maghiară se poate câștiga, apoi n'are nici un înțeles declarațiunea sa, după care voese să respecte drepturile legale ale naționalităților, n'are nici o valoare dragostea, pe care pretinde că o nutrește față cu poporul.

Noal secretar de stat din ministerul de interne, Anton Tibád, a făcut importante declarațiuni cu ocaziunea unui banchet dat în onoarea lui în Odorheul-săcuiesc. Spusa lui, după care pentru națiune este mai puțin primejdios, dacă diferitele partide se schimbă în tempo mai grăbit la guvern, decât dacă ele voese să se susțină cu mijloace imorale la guvern, merită toată recunoștința. Că diferitele partide, adică acele, care în adevăr merită numele de partid politic, nu numai să se schimbe în tempo mai grăbit, dar' preste tot să se schimbe la guvern, a rămas până acum la noi un *pium desiderium*, dar' cu toate

Anca (răsufind din adînc).

Ai vîcut?... Așa! Du-mi-tru. (șede jos; el stă în picioare) Pentru ce l'ai ucis...

Dragomir.

Pentru tine...

Anca.

Pentru mine...

Dragomir.

Ca să te iau eu...

Anca.

Cum l'ai ucis? spune (își pune cotele pe masă și bărbia în palme și ascultă nemiscată; el stă drept, se încheie cu îngrijire la mîntean și povestese simplu).

Dragomir.

Mă tot gonai... Odată, când ai ieșit dela biserică la Vinerea-mare seara, — îți aduci aminte, — m'am dat prelungă tine și ți-am dîs încet: „Anco! de ce n'ai vrut să mă iei pe mine? Eu tot te iubesc... Lasă-l pe Dumitru și vino!... Ți-aduci aminte?... ”

Anca.

Da, mi-aduc.

Dragomir.

Tu mi-ai răspuns: „Am bărbat, lasă-mă în pace!...”

Anca.

Și tu?

Dragomir.

Eu am plecat acasă, n'am durmit toată noaptea și dimineața... m'am hotărît.

Anca.

Cum ai făcut?

Dragomir.

Sciam când se întoarce dela deal prin pădure... și l'am așteptat... Venia șuierînd... Ne-am întîlnit, ne-am dat în vorbă... l'am arătat o plută înaltă; el a ridicat ochii în sus... Am tras cuțitul, și până s'aplece ear' ochii... (se oprește, stingîndu-i se glasul).

Anca (își acopere fața, — un moment, — apoi și-o descopere și-l privește așteptînd).

Ei? înainte...

Dragomir.

Ce să-ți mai spui?

Anca.

El ce-a făcut?

Dragomir.

A ți-pat și-a cădut în genunchi... a dat să scoată cuțitul... da m'am repeșit și l'am lovit preste mîna și la beregată... Când m'am aplecat la el, m'a mușcat de mîna.

Anca.

Dela el era mușcătura! (îi face semn să urmeze)

Dragomir.

Pe urmă l'am întors cu fața în jos, am mers la fîntînă de m'am spălat și m'am dus acasă să mă culc, că nu mai puteam, că-deam din picioare de ostenit... Ioan l'a găsit acolo... Pe urmă... scii...

Anca (sculîndu-se).

Sciu... La un an ai venit și mi-ai dîs: „Anco, nu-ți mai trăiesc bărbatul, mă iei?” Vorba ta și glasul, cum mi-ai spus-o, mi-au dat un junghiu prin inimă; nici nu te luam

altfel, că-mi erai urît; de aia te-am luat, ca să te aduc în sfîrșit aici. Dela început te-am bănuit. Tot ce-ai făcut pe urmă, întîi gîria de sufletul reșosatului, apoi spaima și turba ta când îți pomeniam de el, vorbele tale fără șir tot de omoritori și de termenale până când încapă pedeapsa, și visurile tale cu capete de morți, care te mușcă, și câte altele, pneau mai mult temeiul bănuelii mele. Mai întîi mă hotărîsem să te curăț, — ba era să bag și alt suflet în păcat! — Pe urmă am stat să mă gîndesc mai bine. Adineaori credeam, că o să te sugrum nebunul; era să las să te socotesci cu el, dar' aveam și eu cu tine o ră-fueală mai mare: nu te puteam lăsa să treci dincolo așa nejudecat aici. (pausă) Te-am judecat, te-ai mărturisit, trebuie să-ți dau acuma pedeapsa ce ți-se cade c'ai răpus pe omul ce-mi-era drag ca lumina ochilor, tu, care mi-ai fost urît totdeauna... (sne și-l lasă în urmă)

Dragomir.

Eu te-am iubit... și...

Anca.

Și...?

Dragomir.

Și... da aci e degeaba... Eu trebuie să plec în lume; tu... poate să iei pe George... (înceat și foarte încet) dar' să scii, că tot te iubesc...

Anca.

Da? (rîde) Așteaptă să vezi tu acuma, cum o să-ți plătesc eu ție dragostea (pausă).

aceste servesc domnului secretar de stat spre onoare, că mai țin la aceste vederi ideale. A mai spus și alte lucruri, care în practică sunt mai corecte, d. p. c. se înșală aceia, care în administrația de stat caută o panacee generală. Se vede, că cunoaște obiectul și tere-nul, pe care este chemat să lucre, și știe marginile și abia va împărtași vederile ace-lora, care pun „scopurile mari” ce se pot rea-liza prin administrație la o înălțime ideală.

Cu atât mai bătător la ochi este, că Tibad află necesar a-și însuși frazeologia so-vinistilor, când el sulevează momentul de na-ționalitate ca pe unul, prin care este moti-vată introducerea administrației de stat. El, care în administrația de stat nu vede o pa-nacee, sigur recunoaște, că în privința na-ționalităților încă nu se pot aștepta dela dînsa mari rezultate. (Finea va urma.)

CRONICĂ.

Din cauza sfintei sărbători de mîne numărul proximal „Tribunei” va apărea numai Sămbătă seara.

Numiri. Ministrul de justiție reg. ung. a numit subnotari pe practicanți în drept Ludovic Csegezy dela tribunalul reg. din Turda la același tribunal, Francisc Kovács dela tribunalul reg. din Neopanta la același tribunal, Emeric Adorján dela tri-bunalul reg. din Sătmarnemeti la judecătoria cerc. din Fehérgyarmat și Eduard Alföldy dela tribunalul reg. din Becicherecul-mare la judecătoria cerc. din Titel.

Statute aprobate. Ministrul reg. ung. de interne a aprobat cu clausula de apro-bare sub Nr. 6947 statutele reuniunii tinerilor industriali din Brașov pentru ajutorare în cas de morb.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Kö-söny” publică următoarele schimbări de nume: Minorenil Antoniu Ritschlin „Röcsen”; An-toniu Woditska în „Jó” și Bela Reiter-macher în „Dobó”.

Necrolog. Primm următorul anunț: Cu durere aducem la cunoștință răposarea neuitatului nostru soț, părinte, frate, unchiu și nepot David Nicoră, asesor referent consi-derat, fost protopretor, vechi membru al congresului național bisericesc și al sinodului eparchial, în etate de 58 de ani și în al 29-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămî-tesci se vor așeza la odihna eternă în 1/13 Februarie d. a. la 3 1/2 oare. Arad, 27 Ia-nuarie (11 Februarie) 1890. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată! Melania Miclosi, Lucreția Balint, Vidu Balint, Traian Ilie, Silviu Ilie, nepoți; Alexandra Balint, vîd. Maria Ilie, surori; Maximilian Balint, cumnat; Maria Nicoră, soție; Aurel Nicoră, Valeriu Nicoră, fii; vîd. Iuliana Șerb, mătușă.

David Nicoră a fost un tip marcat în viața noastră socială. Un suflet nobil și ca-racter firm, care n'a lipsit nici-cînd de unde s'a lucrat la binele neamului seu. Ca proto-pretor al Agrisului și mai tîrziu al Aletei, a înfuriat cu autoritatea funcțiunii sale, ca comu-nele românești să ridice școale. Și s'a păstrat ca-racterul pronunțat românesc și sub domnia lui Tabajdi. Când la 1884 s'a ținut între baio-nete conferința cea mare politică, în care s'a format partida disidentă și l'a ales în comi-tetul executiv, în fața miilor de oameni li-a răspuns cu glas înalt: „Nu mă bag între tră-dători”. Episcopia română din Arad e opera fericitului Moise Nicoră. David Nicoră și-a pus sufletul pentru susținerea ordinii morale spăduite în biserică. S'a făcut tuturor toate, ca pe toți să-i mîntuească. Și s'a frînt în această nobilă luptă. Va rămîne însă întot-deauna un tip al nobilei.

Sinucidere. Se scrie din Timișoara, că în Becicherecul-mare s'a sinucis dî-le trecute un Ovru cu numele Samuil Bi-litz, care a fost intemeietorul unor întreprin-deri literare unice în felul lor. Împreună cu un anumit Mayer a început a publica la Viena un „Weltadressbuch” (carte univer-sală de adrese) normată a ieși în 30 de to-muri. Întreprinderea prosperază și se con-tinuă astăzi în Berlin. Tot în Berlin a fondat Bilitz un țiar economic cu titlul „Der Weltmarkt”, care se publică în trei limbi, franceze, engleze și nemțe. În urma unei boale de nervi Bilitz a venit să se re-staureze la un frate al seu în Becicherecul-mare, ear' aici s'a sinucis cu un revolver în-tr'un act de nebulie.

Visurile refugiaților erțegovinieni. Din Rieka (Montenegro) se anunță, că la un mare banchet dat de principele Nichita au asistat și cei mai însemnați refugiați erțe-govinieni. Fostul șef al insurgenților Stoian Kovacevici a ridicat un toast în sănătatea ultimului fiu al lui Nichita, exprimînd spe-ranța, că va avî destulă viață, pentru ca să combată cu prințul pentru liberarea Erțe-govinei.

Di Vasile Alexandri, ministrul Româ-niei la Paris, sosesc în cursul lunii viitoare la București. Se ȳice, că din cauză de săn-țate, dl Alexandri va demisiona.

Teatru. Aseară s'a dat pentru prima-oadă în sezonul acesta, cunoscuta comedie sen-sațională a lui Georges Ohnet: „Der Hütten-besitzer” (Le maître de Forges). Represen-tația a avut deplin succes și ar fi meritat o casă mai plină ca cea de aseară. În prima linie și-au cucerit mulțumirea publicului va-

loroșii artiști dl Berla (Filip Derblay) și do-mnișoara B. Müller (Claire). Dl Berla a do-vedit, că nu este tare numai în rolurile de bonvivant, ci într-o formă și în conversații și în interpretarea caracterelor eroice. Domni-șoara Müller este o eroină sentimentală foarte bună și cu deosebire în scenele emoționate a fost aseară aproape fascinatoare. Amîndoi au fost mult aplaudați. Bine au jucat și domnii Trautsch (Octave), Freytag (Bachelin), Indra (Moulinet), Niedt (Prefont) și binisor și dl Rottmann (Bligny). Asemenea bine au jucat și dămele I. Müller (Marquise de Beaulieu), Wolf-Seletzky (barona de Prefont), Förster (Athenais) și Robe (Susanne).

O invențiune interesantă s'a făcut de curînd pe terenul cosmetic decătră un me-dic din monachie, care sigur va fi binevenită tuturor acelor, care sufer de vre-o boală de pîr. Mijloacele inventate de acesta excelează față cu produsele analoge, cu deosebire față cu cele importate din străinătate, prin soli-ditatea lor probată și prin efectul lor si-gur. De amintit este în prima linie întine-ritorul pîrului (Rejuvenator) de Dr. By-strow. Acest preparat fiind întrebuițat siste-maticesce, dă pîrului pe rînd culoarea lui originală, o lucire naturală și o înfășoșare tină. Cine voadă se-și coloreze pîrul mai iute, să folosească Colorator de Dr. By-strow, al cărui efect este momentan. Mai de-parte a inventat același medic o apă de mătreață (Depurator) contra formării ex-ce-sive de mătreață, apoi un balsam de pîr și o pomadă de pîr pentru întărirea și promovarea creșterii pîrului, care toate s'au dovedit foarte bune. Un extras detaliat din broșura interesantă „Über die Hygiene und Phlege der Haare” (Despre igiena și cultiva-re pîrului) de Dr. C. Bystrow, expediază gra-tuit și franco firma editoare E. Grossmann în Praga, Mariengasse. Informațiuni mai de-tailate veți între inseratele din foaia noastră de astăzi.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele ȳarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt”.)

Budapesta, 13 Februarie nou. În desbaterea bugetară a declarat Weckerle, că consumații pot aduce beuturi spirituoase și din comu-nele ve-cine, dacă sînt menite numai pentru tre-buința proprie.

Viena, 13 Februarie n. Contele Hartenau, fostul principe al Bul-gariei, a făcut o vizită ministrului de război. Întrarea lui în armata austro-ungară este probabilă.

Berlin, 13 Februarie n. Consiliul de stat se întrunesc Vineri în castelul imperial, ca să desbată legile pentru protejarea lucrătorilor. Democrații-so-ciali au hotărît a nu intra în greva, care a fost intenționată pe prima Maiu.

Roma, 13 Februarie n. Crispi a declarat în cameră, că Italia bu-curoasă va lua parte cu Germania la re-solvarea problemelor muncitorilor.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 13 Februarie n. De-fraudantul Kokán este condamnat la 4 1/2 ani închisoare corecțională.

București, 13 Februarie n. După-ce și-a terminat Blaramberg raportul despre dărea în judecată a ca-binetului Brătianu, la care a vorbit în decursul de cinci ședințe, a vorbit Cogălniceanu contra propunerii. Manu a declarat, că guvernul rămîne cu deservirșii imparțial și nu voescă să influențeze hotărîrea camerei. O roagă însă să cumpenească bine lucrul, pen-tru a nu fi învinuât, că a ascultat de sentimente de răzbunare și de pasiuni politice. (Aplause.) Cătar-giu a vorbit pentru propunere. După aceea s'a început votarea, care se face separat pentru fiecare ministru. Înce-pîndu-se cu Ioan Brătianu, dărea lui în judecată a fost respinsă cu 86 contra 77 voturi. Patru-de-putați s'au abținut dela votare. Mîne se continuă votarea.

Paris, 13 Februarie n. Ducele de Orleans a fost condamnat la închi-soare pe doi ani. Publicarea sentenței a fost împințată de publicul numeros cu strigări de „să trăiască”, parte pentru Or-leans și armată, parte pentru republică. Sala a trebuit să se evacueze. Pe strade au avut loc demonstrațiuni sgomotoase, pentru care au fost arestate 19 per-soane, între care mai mulți aristocrați.

Lemberg, 13 Februarie n. La ce-rerea guvernului rusesc se va pune în scurtă vreme înă un rînd de șini pe linia ferată Petersburg—Varșovia.

Bibliografie.

„Foia Diecesană”. Organ al eparchiei gr.-or rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămînă: Dumineca. Anul V. Nr. 4 dela 28 Ianuarie (9 Februarie) 1890. Cuprinsul: Circular. — Studiu asupra abaterilor grama-ticale în dialectul țeranilor români din Sălagiu (urmare). — Suferințele unui învîțător dela nascere pînă în timpul present, schiță adevă-rată (continuare). — Fundațiunea lui Gozdu în dietă. — Varietăți. — Concurs.

Gazeta satelor „Revista Agricolă”. Ga-zeta satelor, proprietarilor, arîndașilor și tu-turor cultivătorilor în genere. Fundată și re-dactată de: I. Păsăreanu, agricultor, pro-fesor de agricultură și științe naturale. Apare odată pe lună. Redacția și administra-ția strada Episcopiei în Craiova. Anul III. Nr. 7 pro Ianuarie 1890. Samarul: Cronică: Anul agricol expirat. — Căusele neisbutilii și măsuri de luat pentru viitorul an 1890. — Viitorul agriculturii și învățămîntului agricol. — Reforme propuse pentru instituirea de con-cursuri între învîțători și învîțătoare sătesci și pentru cea mai bună carte de agricultură. — Descoperirea baccilului influenței și pro-veniența boalei. — Patologia influenței. — Fi-lotechnia. — Cultura plantelor. — Sfecla cul-tivată pentru hrana vitelor. — De ale econo-miei. — Diverse. — Comunicări și fapte. — Erata.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 3 Martie st. n. a. c. imobilele lui Mihail Schneider, în Zaila, decătră tribunalul reg. din Sătmarnemeti.

— 31 Martie st. n. a. c. imobilele Iosefei Tomasegovits decătră tribunalul reg. din Brașov.

— 19 Martie st. n. a. c. imobilele lui Fran-cisc Herczeg, în Gonțaga, decătră judecătoria cerc. din Hațeg.

— 25 Februarie st. n. a. c. mobilele lui Martin Telegdi decătră executorul jud. din Șimleul-Silvaniei.

— 16 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui La-dislau Novacovic decătră judecătoria cerc. din Madoș.

Edict:

A se insinua pretensiunile în 45 de dîle:

— la rămasul după Nicolae Savu, la ju-decătoria cerc. din Boroșineu.

Posturi vacante:

— Un post de procuror la procuratura reg. din Győr. A se adresa pînă în 23 Februarie nou la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la cărțile funduare dela tribunalul reg. din Kaposvár. A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la cărțile funduare dela Rimaszombat. A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

Căldarul ȳilei.

2/14 Februarie 1890.

Italian: Întimp. Domnului.
Gregorian: Valentin.

Soarele: răsare 7.9, apune 5.19

Buletin meteorologic.

Sibiu, 13 Februarie, 6 oare dimineața.

Observată	Diferența din preȳinț	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
728.0	—3.0	—14.6	—0.6 —15.1	SSO

Din țeară, 11 Februarie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera-tura Celsius	Vîntul
Budapesta . . .	772	—4.8	NV 4
Sătmar	772	—5.8	NV 2
Cluj	774	—12.9	V 1
Orșova	770	—4.2	S 1
Timișoara . . .	770	—4.0	V 2
Arad	770	—3.9	NV 5
Panciova	768	—4.4	V 1

Sosiți în Sibiu.

La 13 Februarie n.

Hotel „Neurhiner”. Kraszovszky din Cluj; Hirsch-bein, M. Binder și Krapp din Viena, comercianți.

Hotel „Meltzer”. Samuil Stolz din Richșdorf. Demetriu Bănciu, apotecar din Hunedoara.

Teatru orașenes în Sibiu.

Abonament. Suspendu Nr. 34.

Sămbătă, în 15 Februarie 1890:

Beneficiul actorului Anton Freytag.

„Die einzige Tochter”.

Comedie în 2 acte de contele Fredro.

Economic.

Banca austro-ungară. Consiliul ge-neral al băncii austro-ungare e convocat pe astăzi la o ședință extraordinară. La ordi-ne dîlei a acesteia e pusă, după-cum află „Pester Lloyd”, propunerea pentru scăderea etalonului cu o jumătate de procent, prin ceea-ce etalonul normal din anul trecut e earși restabil.

Importul de vite în Steiermark. Din Gratz i-se telegrafează lui „Pester Lloyd”: Deoarece epidemia de gură și de unghii în comitatele Belovar și Kreuz s'a stins, a ridi-cat locotenența restricțiunile de comunicațiune din aceste comitate pentru importul de vite, oi, capre și rîmători.

Importul de rîmători al Germaniei în anul 1889. Asupra importului de rîm-ători al Germaniei în anul trecut extragem din „Pester Lloyd” următoarele: Ordinați-unea guvernului dela 14 Iulie 1889 a oprit importațiunea de rîmători vii preste granița germană din Rusia, Austro-Ungaria și țările mîrginașe cu Austro-Ungaria. Prin înțrarea în vigoare a acestei ordinațiuni s'a manifestat în cercurile interesate o mare agitație. O rață de speranță, că totuși nu va ajunge lu-crul la extrem, zăcea în paragraful 2. al or-dinațiunii, care împuternicia pe cancelarul imperiului german, de a acorda excepțiuni dela oprire. Și împregiurările au fost într'a-devăr mai puternice decăt porunca cea strictă de oprire. Necesitatea populațiunii germane, mai cu seamă a clasei muncitorilor, a fost prea mare, pentru de a se fi putut face opri-rea cu toată rigoarea. A trebuit să se în-cuviințeze importul preste anumite linii ale imperiului, și așa s'a întîmplat, că im-portul de rîmători al Germaniei a fost mai mare în anul trecut decăt în 1888, când nu exista mandatul pentru oprirea importului. S'au importat în cei doi ani 1888 și 1889 și adică: în 1888 laolaltă 291.799 capete de rîmători, 71.849 purcei, ear' în 1889 327.465 cap. de rîmători și 108.084 purcei. Plusul importului de rîmători, prelîngă toată oprirea, a fost de 35.666 cap. de rîmători și 36.235 purcei, laolaltă 71.901 capete. Vama de import e de 6 marce de rîmător și 1 marcă de purcel. Pentru de a ridica creșterea pro-prie de rîmători, importul de purcei a fost în 1889 cu deosebire mare, anume din Bel-gia și Olanda. Importul din Austro-Ungaria a suferit relativ la rîmători o pierdere de 45.563 capete și relativ la purcei o pierdere de 7898, laolaltă de 53.461 capete. Ce prive-sce exportul de rîmători al Germaniei, acela a suferit o scădere foarte mare. Exportul rela-tiv la rîmători a scăput dela 365.043 capete la 10.122 capete și relativ la purcei dela 27.033 capete la 9967 capete.

Transformarea monedei de argint române în monedă de aur. Cetim în „Universul”: S'a distribuit camerei proiectul de lege, prin care ministerul finanelor este autorisat a transforma în monedă de aur mo-neda națională de argint de 5 lei, pînă la concurența sumei de 40.000.000 lei, începînd mai întîeu cu stocul metalic al băncii na-ționale. Cheltuielile necesare pentru efectuarea acestei transformări se vor acoperi prin pre-țul argintului din moneda de 5 lei, care se va demonetisa; ear' restul printr-o emisiune de rentă amortisabilă ori printr'un împrumut, sub ori-ce altă formă se va găsi de cuvință pînă la un capital efectiv de 12 milioane lei.

Insolvențe. Reuniunea credito-rilor din Viena anunță următoarele in-solvențe: David Hartenstein, comerciant în Nadvorna; Isosif Kalis, orologier în Holle-schau; Isac Iacob Fogler, comerciant neîmprumutat în Cracovia; Beile Wieser, comerciant în Czortkow; Bela Weiss, co-merciant în Nyiregyház; Ios. Sterzing, firmă comercială în Sibiu; Filip Bermann, comerciant în Beregszász; Leiser Rauch, co-merciant în Gurahumora; Carol Pick, co-merciant în Aussig l. E.; Ana Ment, co-merciantă neîmpr. de pene de găteală în Viena; Emanoil Leopold Kohn, comerciant de mă-rturi mixte în Reichenberg; Nicolo Fabia-nich, comerciant în Pola.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 11 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 45.— cr. pînă 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. pînă 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. pînă 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., pînă 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr. pînă — cr., de mijloc 44.— cr., pînă 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr., pînă 45 1/2 cr., românești, de Bakony grei 43.— cr., pînă 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., pînă — cr., transito ușori — cr., pînă — cr., transito sîrbesci grei — cr., pînă — cr., transito de mijloc 47.— cr., pînă 48.— cr., transito ușori 47.— cr., pînă 47 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr., pînă — cr., per 4%, cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Feb. 1890.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu					
Bănățesc nou	74	—	79	—	—
Grâu dela Tisa	78	8.60	8.65	79	8.70
Grâu de Pesta	78	8.65	8.60	79	8.65
Grâu de Alba-regală	78	8.60	8.65	79	8.70
Grâu de Bácsa	78	8.60	8.65	79	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—	—
Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	dela	pînă
Săcără			70—72	8.05	8.50
Orz			60—62	6.50	6.85
Nutreț de vinars			62—64	7.15	8.—
de bere			64—66	8.40	10.—
Orz			39—41	7.45	7.90
Cucuruz (porumb)	bănăț.		75	4.90	4.95
de alt soi			73	4.80	4.85
Meu			—	4.90	5.15
Hrișcă			—	—	—
Grâu	de primă.	8.45	7.71	8.40	8.46
Cucuruz	de toam.	4.91	4.91	6.93	6.93
Ovăs	de primă.	7.60	7.60	7.65	7.65
de toam.		5.80	5.80	5.82	5.82
Produse diverse	Solul	Oureul	dela	pînă	
Sem. de trif.			58.—	62.—	
„ „ „			—	—	
„ „ „			—	—	
„ „ „			—	—	
Oleu de rap.			38.—	41.—	
Oleu de in			43.50	44.—	
Uns. de porc			—	—	
„ „ „			55.50	56.—	
Slănină			—	—	
„ „ „			41.—	42.—	
„ „ „			53.50	54.—	
„ „ „			32.—	32.50	
Prune			—	—	
„ „ „			13.75	14.—	
Lictar			21.—	22.—	
Nuci			—	—	
Gogoși			—	—	
Miere			26.—	27.—	
„ „ „			28.—	30.—	
Ceară			120.—	121.—	
Spirt			12.50	12.75	
„ „ „			15.25	15.75	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 13 Februarie st. n. 1890.
Hărte-monedă română . . . Cump. 9.20 vînd. 9.25
Lire turcești 10.60 „ 10.65
Imperiali 9.60 „ 9.65
Ruble rusești 1.27 „ 1.28

Bursa de Budapesta.

Din 11 Februarie st. n. 1890.
Renta de aur ung. 6% 103.80
„ „ „ 4% 99.45
„ „ hărte 5% 116.—
Împrumutul căilor ferate ung. 116.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 95.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 88.75
„ „ cu cl. de sortare —
„ „ bănățene-timigene —
„ „ cu cl. de sortare —
„ „ transilvane 104.50
„ „ croato-slavone 105.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 100.—
Împrumut cu premiu ung. 137.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 126.50
Renta de hărte austriacă 89.—
„ „ argint austriacă 89.—
„ „ aur austriacă 110.25
Losurile austr. din 1860 176.50
Acțiunile băncii austro-ungare 933.—
„ „ de credit ung. 351.—
„ „ „ austr. 321.—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economi „Albina” 102.—
Argintul —
Galbeni împărătesci 5.57
Napoleon-d'ori 9.42
Mărci 100 imp. germane 58.10
Londra 10 Livres sterlingi 119.—

Bursa de Viena.

Din 11 Februarie st. n. 1890.
Renta de aur ung. 6% 103.45
„ „ „ 4% 99.25
„ „ hărte 5% 116.60
Împrumutul căilor ferate ung. 95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 88.70
„ „ cu cl. de sortare —
„ „ bănățene-timigene —
„ „ cu cl. de sortare —
„ „ transilvane 105.—
„ „ croato-slavone 105.—
Despăgubire pentru di

„Hunedoara“

[850] 1—1

însoțire de anticipațiune și credit în Deva.

Convocare.

Domnii participanți ai însoțirii de anticipațiune și credit „HUNEDOARA“ se invită în virtutea §§-lor 23 și 24 ai statutelor la a

V-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Deva la 1 Martie 1890 st. n., la 3 oare d. a., în localul însoțirii.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul directorului cu privire la activitatea consiliului administrativ și la starea casei însoțirii pe anul 1889; raportul comisiei de supraveghiere și hotărârea asupra profitului curat.
2. Statorirea bugetului pe anul 1890.
3. Alegerea a doi scrutători.
4. Alegerea unui membru în consiliul administrativ pe timp de 2 ani.
5. Alegerea comisiei de supraveghiere pe timp de un an.

În lipsa membrilor receruți, — de preste jumătate a părților fundamentale deplin solvite, — adunarea se va ține în înțelesul §-lui 25 din statute la 8 Martie a. c. tot la timpul și în localul indicat.

Domnii participanți pot lua parte sau în persoană, sau prin plenipotențiații lor, care asemenea au să fie participanți fundamentali (§. 26); nime nu poate exercita însă mai multe de 20 voturi (§. 10).

În timpul încheierii bilanțului însoțirea a avut 363 părți fundamentale.

Din ședința consiliului administrativ al însoțirii „Hunedoara“, ținută în Deva la 29 Ianuarie 1890.

Ioan Papiu m. p.,
director.

Nechita Luculetiiu m. p.,
secretar.

Contul bilanțului pro 1889:

Active:		Passive:	
1. Cassa în numerar	813 88	1. Părți fundamentale	15496 —
2. În cambii	33684 85	2. Depuneri și interese capitalizate	30361 55
3. În obligațiuni	13577 —	3. Părți ordinare	15 —
4. În mobilier	212 78	4. Interese la părți fundamentale	145 16
5. Anticipațiuni	76 —	5. Interese anticipate pe 1890	818 93
6. Anticipațiuni de chirie	66 67	6. Fondul de rezervă	936 82
7. Taxe de protest	4 15	7. Beneficii	30 —
8. Losuri	81 56	8. Profit curat	1163 43
	48466 89		48466 89

Deva, la 31 Decembrie c. n. 1889.

Ioan Lazariciu m. p.,
cassar.

Ioan Papiu m. p.,
director.

Ioan Simionasiu m. p.,
comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat contul bilanțului și, confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale însoțirii, ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Deva, la 28 Ianuarie c. n. 1890.

Dr. Alex. Hosszu m. p. Dr. Ioan Mihu m. p. Avram Pecurariu m. p.

Contul profit. și al perder. pro 1889:

Spesele:		Venitele:	
1. Interese la depuneri	1587 67	1. Interesele de escompt	3272 32
2. Remunerațiune	970 —	2. Provisiuni	828 71
3. Timbru	22 77	3. Diverse accidente	591 24
4. Contribuțiune	352 84		
5. Diverse spese	279 64		
6. Taxe de prezență	94 50		
7. Chirie	200 —		
8. Scăderea valorii mobil.	21 42		
9. Profit curat	1163 43		
	4692 27		4692 27

Deva, la 31 Decembrie c. n. 1889.

Ioan Lazariciu m. p.,
cassar.

Ioan Papiu m. p.,
director.

Ioan Simionasiu m. p.,
comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiere am examinat contul profitului și perderilor și, confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale însoțirii, ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Deva, la 28 Ianuarie 1890.

Dr. Alex. Hosszu m. p. Dr. Ioan Mihu m. p. Avram Pecurariu m. p.

PÈR FRUMOS

se obține nesmintit și se conservă pentru totdeauna prin **vindecarea boalelor de păr existente** și prin cultivarea rațională a părului. Condițiunilor acestora de căpetenie se corăspunde mai bine și mai sigur prin întrebuințarea renumitelor și probatelor

preparate de **păr científico-medicele de Dr. C. Bystrow.**

Efectul lor este neîntrecut, succesul garantat!!

Rejuvenator (întineritorul părului) întineresc frumos și durabil părul încărunțit din cap și din barbă (1 fl. și 1 fl. 50 cr.).

Colorator (feșteală de cap și barbă) colorează părul și barba la moment în toate nuanțele (2 fl.).

Depurator (apă contra mătreaței) delătură iute și radical mătreața din cap și barbă și scutecse contra căderii părului (75 cr.).

Balsam de păr vindecă în toate cazurile căderea părului și întărește părul debilitat (50 cr.).

Pomadă de păr ajută foarte bine creșterea părului și a barbei, dă lustru, culoare naturală și față sănătoasă (50 și 85 cr.).

Depilatorium delătură iute și total părul uricis din față și de pe brațe la dame (fl. 1.50).

Depositor central de expediție la:

E. Grossmann,

neguțătorie în gros de specialități în Praga, Mariengasse.

Extrasul detaliat din scrierea interesantă și instructivă: „Ueber die Hygiene und Pflege der Haare“. (Despre igiena și cultivarea părului) de Dr. C. Bystrow îl trimite numita firmă gratis și franco.

[841] 5—10

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU.

Călimdarul Poporului
pe anul comun
1890.

Cuprinsul: Călimdar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia domitorilor europeni. — Posta. — Correspondență telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Autorități bisericesti în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Rai? snoavă de Petru Ispirescu. — *Economic*: Desfundarea pământului. Săcara. Tășelatul animalelor de muncă. — *Poesii*: Ear' când voi fi... de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plânge că te dan uitări, de Veronica Micle. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbănescu. — Măioasă! de George Coșbuc. — Un tip american, narațiune. — Originea Țiganilor. — Proverbiile armenesci. — *Anecdote populare*: Pomana Țiganului, de G. H. Granda. — Ovreul și Dorobanțul. — Țiganul la popă. — Petrecere bună! — Era iute de picioare. — Trei surzi. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria. Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.

Institutul tipografic
din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scris în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin, paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germană-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. — 10 lei.

Depositor general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului ficior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Editoria și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu sub responsabilitatea lui Michail Gerula.

Încheierea socotelilor

[848] 2—3

societății de credit și păstrare „MUNTEANA“ din Ofenbaia pe anul 1889.

Contul bilanțului:

Active:		Passive:	
Cassa în numerar	702 68	Capital social intrat	7888 —
Cambii	9091 —	Depuneri	2882 60
Obligațiuni cu cavenți	6766 50	Fondul de rezervă	3 —
Împrumut hipotecar	160 —	Cambii reescomptate	5295 —
Spese de fondare	4 80	Interese anticipate	165 80
Mobilier	158.80	Profit curat	633 50
„ după amortis. de 10% 15.88	142 92		
	16867 90		16867 90

Contul profitului și al perderilor:

Ieșite:		Întrate:	
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fructific.	55.49	dela cambii	279.27
„ cambii reescomptate	38.39	„ oblig. cu cav.	399.54
Porto	18 46	„ hipot.	7 36
Spese	155 93	„ depuneri la institut	61.38
Dare	6 05	„ întârziere	23.23
Amortisare de 10% din mobilier	15 88	Competențe de scris	152 92
Profit curat	633 50		
	923 70		923 70

Ofenbaia în 31 Decembrie 1889.

Ioan Danciu m. p.,
director executiv.

Nicolae Fodorean m. p.,
contabil.

Membrii direcțiunii:

Ioan I. Tordai m. p.

Vasilie Rus m. p.

Lud. Csutak m. p.

H. Lövy m. p.

Moise Țîr m. p.

Subsemnatul comitet de revisiune am examinat bilanțul present, precum și contul profitului și al perderilor, și confruntându-le cu registrele principale și secundare ale institutului, constatăm că le-am aflat în consonanță cu aceleași și exacte.

Ofenbaia în 27 Ianuarie 1890.

Comitetul de revisiune:

Nestor Manciu m. p.

Andreiu Muntean m. p.

Simeon Pașca m. p.

Ioan Pop m. p.

Simeon Ciorbea m. p.

Petru Popp m. p.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și păstrare „MUNTEANA“, societate pe acții în Ofenbaia, conform §. 20 al statutelor societății, se convoacă prin aceasta la:

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Ofenbaia în 10 Martie 1890 c. n. la 10 oare înainte de ameași în localul școalei române din loc.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului 1889.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat amăsurat bilanțului.
4. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru direcțiune.
5. Alegerea comitetului de revisiune conform §. 52.
6. Decisiunea asupra sporirii ori nesporirii capitalului social.

Domnii acționari, care voesc a participa la această adunare, fie în persoană, fie prin împuternicit, sînt rugați a depune acțiile la cassa societății până în 10 Martie a. c. n. la 9 oare a. m.

Ofenbaia, în 6 Februarie 1890.

Direcțiunea.

Farmacia lui I. PSERHOFER în Viena,

Singerstrasse Nr. 15.

la „mărul de aur al imperiului“.

Pilule curățitoare de sânge, numite mai demult pilule universale, merită cu tot dreptul numele din urmă, după ce în adevăr sînt o mulțime de boale, în care efectul cu deservire excelent al acestor pilule s'a confirmat.

De multe decenii sînt aceste pilule pretutindena lăpțe, ordonate de mulți medici, și puține familii vor fi, în care să lipsească câte o mică proviziune din acest eminent mijloc de casă.

Din aceste pilule costă: 1 șatule cu 15 pilule 21 cr., 1 ruletă cu 6 șatule 1 fl. 5 cr., cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 cr.

Trimitînd suma înainte, costă cu trimiterea francată: 1 ruletă de pilule 1 fl. 25 cr., 2 rulete 2 fl. 30 cr., 3 rulete 3 fl. 35 cr., 4 rulete 4 fl. 40 cr., 5 rulete 5 fl. 20 cr., 10 rulete 9 fl. 20 cr. (Mai puțin ca o ruletă nu se expediază.)

Ne rugăm a cere expres

„Pilulele curățitoare de sânge ale lui PSERHOFER“

și a fi cu atențiune, ca inscripțiunea de pe coperșul fiecărei șatule să poarte iscălitura care stă pe inscripțiunea de întrebuințare, I. Pserhofer, și anume în culorile ROȘIE.

Balsam de degerături de I. Pserhofer. 1 borcanel 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Sirup de plantagină contra guturaiului, răgușelii și tusei convulsive etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană contra podagrei, 1 fl. 20 cr. [821] 8—12

Prav contra asudării picioarelor, prețul unei șatule 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Balsam de gușe, 1 flacon 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Esență de vieață (picături de Praga) contra stomacului stricat, digestiune rea etc. etc., 1 flacon 22 cr.

Balsam miraculos englezesc, o sticlă 50 cr., un flacon mai mic 12 cr.

Fiakerpulver contra tusei etc., 1 șatule 35 cr., cu trimitere francată 60 cr.

Pomadă de tannochinină de I. Pserhofer, cel mai bun mijloc pentru creșterea părului, 1 dosă 2 fl.

Emplastru universal de prof. Steudel, mijloc de casă contra ranelor, bubelor etc., 1 borcanel 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Sare curățitoare universală de A. W. Bullrich. Un mijloc eminent de casă contra tuturor urmărilor digestiunii perturbate, 1 pachet 1 fl.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în fiarele austriece și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin poștă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comanda mai mari și cu rambursă.

Trimițînd banii înainte (mai bine cu mandat postal) vine portul cu mult mai ieftin decît la trimiteri cu rambursă.